

2.2.8.4

2.2.8.4.5.

**Eligiusz
Stanisław**

* 24.04.1917 Radłowice k. Sambora
+ 19.08.2007 Legnica

ż. 1°. Zdzisława z d. **Mercik**

* 13.06.1923 Borysław
+ 27.12.1982 Legnica

ż. 2°. Danuta z d. **Giebudzińska**

* 27.01.1929 Chełm

2.2.8.4.5.1.

Zbigniew

*28.09.1945 Legnica
+ 05.01.1946 Legnica

2.2.8.4.5.2.

Witold

* 23.11.1953 Legnica
+ 29.04.2008 Legnica

ż. Teresa z d. **Kowalewicz**

* 19.10.1955 Legnica

Eligiusz Chciuk

Zdzisława Chciukowa

Danuta Chciukowa

Teresa Kowalewicz Chciukowa

Witold Chciuk

Eligiusz Chciuk (2.2.8.4.5.) s. Józefa.

Po krótkotrwałym udziale w wojnie 1939 roku, dwukrotnie próbowano go wywieźć w przeciwnych kierunkach. Raz był przeznaczony przez wschodniego okupanta do wywiezienia w głąb Azji z powodu represji, które dotknęły jego brata Kazimierza, drugim razem przez okupanta niemieckiego, na roboty przymusowe w Rzeszy. W pierwszym przypadku rodzinie udało się uniknąć deportacji, w drugim, uciekł w Rzeszowie z transportu do Niemiec.

Był poszukiwany przez Niemców, musiał się ukrywać z dala od rodzinnego domu. Przedostał się do Jasła, do siostry Cecylii, której mąż Stanisław Dziurlyay pełnił funkcję inspektora szkół rolniczych pod niemieckim nadzorem. Dzięki niemu, Eligiusz otrzymał prace w szkole rolniczej w Bieczu, która pozwoliła mu przetrwać.

Przyszłą żonę Zdzisławę, poznał w Bieczu, tam też wzięli ślub w 1945 r.

W tymże roku repatriowani, przyjechali do Legnicy i zamieszkali we wschodniej części miasta, która nie była zajęta przez garnizon sowiecki.

Wrocław przeznaczony przez organizujące się władze polskie na miasto wojewódzkie, był w następstwie działań wojennych bardzo zniszczony, dlatego wszystkie ważniejsze urzędy wojewódzkie zostały tymczasowo utworzone w Legnicy. Eligiusz Chciuk otrzymał pracę w Urzędzie Komunikacji. Później, najdłużej, bo aż do emerytury, pracował w Rejonie Eksploatacji Dróg Publicznych, jako księgowy i kasjer.

Wielką jego pasją jest sport, a w szczególności piłka siatkowa. Dzięki jego zaangażowaniu powstała drużyna siatkarska przy REDP, z którą święcił triumfy także w skali rozgrywek krajowych. Był też trenerem żeńskiej drużyny piłki siatkowej, z którą również odnosił sukcesy. Za osiągnięcia sportowe został uhonorowany wieloma nagrodami i odznaczeniami. Zmarł w wieku 90 lat w Legnicy i tam został pochowany.

*Źródła: Listy - Władysława Englertowa (2.2.8.4.2), Witold Chciuk (2.2.8.4.5.2).
- Maria Daciowowa (2.2.8.4.7.) - relacja ustna.*